

Sygn. akt I C 2800/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa e. (...) z siedzibą w W.

przeciwko O. U. (poprzednie nazwisko H.)

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 2800/14upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 października 2014 r. (data wpływu) powód e. (...)z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo – k. 26), wniósł przeciwko O. U., de domo H.(odpis aktu małżeństwa - k. 48), o zapłatę kwoty 1.027,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Z uzasadnienia pozwu wynika, że pozwana O. U.zawarła z (...). z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwana nie wykonała zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy w postaci zapłaty za faktury VAT wystawione przez powoda. W dniu 04 października 2012 r. (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.(dalej (...)Sp. z o.o.) zawarł umowę cesji wierzytelności objętej pozwem na rzecz (...) S.A.z siedzibą w W.. W związku z brakiem zapłaty, (...) S.A.jako nabywca wierzytelności wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnej kwoty, przesyłając ponadto stronie pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności. W dniu 28 czerwca 2013 r. (...) S.A.zawarł z e. (...) umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej mu w stosunku do strony pozwanej. **(pozew z załącznikami – k. 2-40).**

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 18 kwietnia 2014 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Lublina-Zachód w L. VI Wydział Cywilny nakazał pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła na rzecz powoda kwotę 1.027,13 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 31 marca 2013 r. do dnia zapłaty lub w terminie dwóch tygodni wniosła sprzeciw. **(nakaz – k. 6).**

Sprzeciwem od nakazu zapłaty z dnia 25 maja 2014 r. (data wpływu) pozwana zaskarżyła przedmiotowy nakaz w całości, domagając się oddalenia skierowanego przeciwko niej pozwu. **(sprzeciw – k. 7).**

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 04 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowił przekazać sprawę do właściwości ogólnej pozwanego - Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie. **(postanowienie – k. 14).**

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2015 r. (data wpływu) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana argumentowała, iż w dniu 30 października 2007 r. zawarła z (...)Sp. z o.o. umowę nr (...), a w dniu 25 lipca 2009 r. podpisano aneks do powyższej umowy, lecz z powodu uchybień i zaniedbań w zakresie poinformowania pozwanej o warunkach umowy przez operatora sieci komórkowej, pozwana od stycznia 2010 r. przestała opłacać faktury, wskutek czego (...)Sp. z o.o. zerwała umowę z dniem 2 kwietnia 2010 r., obciążając pozwaną kwotą w wysokości 745,25 zł z tytułu kosztów zerwania umowy. Strona pozwana podniosła ponadto, że opłaciła zaległe faktury w zamian za podpisanie nowej umowy i rezygnację (...)Sp. z o.o. z obciążania pozwanej kosztami zerwania umowy, lecz z powodów leżących po stronie (...) Sp. z o.o. do zawarcia ww. umowy nie doszło. **(odpowiedź na pozew – k. 68, 68v., 69, zeznania pozwanej – k. 74-75).**

W piśmie z dnia 15 maja 2015 r. (data wpływu) strona powodowa złożyła oświadczenie o cofnięciu pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. **(pismo – k. 77).**

Na rozprawie w dniu 29 maja 2015 r. pozwana oświadczyła, że nie wyraża zgody na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia. **(protokół – k. 81-82).**

W dalszym toku procesu strony podtrzymywały swe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 października 2007 r. pozwana O. U.zawarła z (...)Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla osób indywidualnych nr (...). W dniu 25 lipca 2009 r. pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z.o.o. podpisany został aneks o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla osób indywidualnych nr (...). **(umowa – k. 38, aneks – k. 39).**

W dniu 04 października 2012 r. pomiędzy (...)Sp. z o.o. z siedzibą w W.a (...) S.A.z siedzibą w W.została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności na mocy której (...) S.A.nabył wierzytelność wynikającą z zadłużenia pozwanej O. U.wobec (...)Sp. z o.o. **(umowa – k. 35, 35v., 36, 36 v.).** W dniu 28 czerwca 2013 r. (...) S.A.zawarł z e. (...)umowę sprzedaży wierzytelności przysługującej jej w stosunku do strony pozwanej. **(umowa – k. 33, 33 v., 34).**

W związku z brakiem zapłaty, pismem z dnia 18 października 2012 r. powód jako nabywca wierzytelności wezwał stronę pozwaną do zapłaty należnej kwoty, przesyłając ponadto stronie pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności. **(pismo - k. 37).**

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych do akt niniejszej sprawy i wymienionych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwała żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Oddalając powództwo Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż strona powodowa nie udowodniła istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia. W niniejszej sprawie e. (...)wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej O. U.kwoty 1.027,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Nie złożono do akt regulaminu Firmy(...)Sp. z o.o., wypowiedzenia umowy cesji, z których to dokumentów wynikałoby, iż pozwana przedterminowo rozwiązała umowę i fakt wysokości ww. opłaty, którą to określono na 745,25 zł. – jako opłatę za rozwiązanie umowy przed datą jej zakończenia.

W tym stanie rzeczy powód winien przedstawić dowody w postaci faktur, których dotyczy żądanie pozwu. Faktury bowiem byłyby dowodem istnienia wierzytelności, jej wysokości i dat wymagalności. Z kolei nota obciążeniowa

przedłożona Sądowi przez stronę powodową także jest zbyt ogólna i nie zawiera wyliczenia konkretnych faktur z tytułu których strona pozwana miałaby być zadłużona.

Podkreślić przy tym należało, że jak zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. I BU 8/10, wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontradiktoryjności procesu i ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie Sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. akt IV CSK 71/09, przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia. O tym, co strona powinna udowodnić w konkretnym procesie decydują przede wszystkim przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne i prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego.

Przepis art. 232 k.p.c. stanowi zaś, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyżej powołane przepisy statuują jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontradiktoryjności. Zgodnie z jej założeniem, ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Mając na uwadze powyższe rozważania i na podstawie powołanych powyżej przepisów Sąd Rejonowy orzekł, jak w wyroku. Należy wskazać, że pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia, które to cofnięcie nastąpiło po dacie pierwszej rozprawy. Z tych względów Sąd wydał w sprawie wyrok.

ZARZĄDZENIE

(...)

Dnia 22.06.2015 r.